

Čís. 8525.

Ujednání, že spory zůstanou v klidu a že si strany ponesou útraty, vyžaduje ohledně nesvéprávné strany svolení zatímního podpůrce a schválení soudu.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1928, Rv I 542/28.)

Proti žalobě, již podala osoba zbavená svéprávnosti na žalovaného o zaplacení peněžité pohledávky, namítl žalovaný kromě jiného, že smírem byly nároky stran, mezi nimi i zažalovaný nárok, vyrovnány. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšší soud uvedl v otázce, o níž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Dovolatel pokládá za nesprávný právní názor nižších soudů, že ujednání stran, smír ze dne 8. října 1926, není platným, nebyv schválen opatrovnickým soudem, protože ujednání to bylo prý čistě formálně procesním ujednáním o klidu řízení a jako takové nepotřebovalo schválení soudu. Nelze však dovolateli přisvědčiti. Podle jeho vlastního tvrzení bylo smluveno, že vzájemné spory zůstanou v klidu a že každá strana ponese své útraty. Bez ohledu na to, zda dohoda o ponechání sporu v klidu rozuměla se tak, že spory zůstanou v klidu navždy a že vzájemné nároky v nich uplatňované tím jsou vyrovnány a zrušeny, není již sama dohoda o tom, že si strany ponesou každá své útraty, pouhou formálně procesní dohodou o klidu řízení, nýbrž hmotně právní dohodou o nákladech, ježto nesení jich bez ohledu na výsledek sporu, týče se i hmotného nároku na náhradu útrat. Takový smír potřebuje k platnosti svolení nejen zatímního podpůrce podle § 8 řádu o zbavení svéprávnosti, nýbrž i schválení soudu podle § 865 obč. zák. Jest tedy správným úsudek odvolacího soudu, že bez soudního schválení není taková dohoda platná.

Čís. 8526.

Úrazové pojištění dělnické (zákon ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888).

Předpisem § 47 zák. jest úrazové pojišťovně propůjčen nárok proti škůdci na náhradu škody potud, pokud ona sama nahradila škodu poškozenému, poškozenému však zůstává proti škůdci nárok na náhradu škody, jejíž náhrady od pojišťovny neobdržel, a může uplatňovati tento nárok proti škůdci, třebaš pojišťovna nebyla dosud uspokojena.

(Rozh. ze dne 5. prosince 1928, Rv I 618/28.)